

РЭХА ПРАЦОЎНАГА СЕМЕСТРА-81

РАДОК У СЛАЎНЫ ЛЕТАПІС

Школа працоўнага семестра для кожнага, хто яе прайшоў, стала і школай грамадзянскага сталення, маральнай загартоўкі, фізічнага ўдасканалення. Юнакі і дзяўчаты ў куртках байноў СВА, якія прынялі ўдзел у першым працоўным семестры адзінаццатай пяцігодкі, могуць з гонарам сказаць, што яны апраўдалі высокае імя XXVI з'езда партыі, якое ў гэтым годзе носіць Усесяюзны студэнцкі атрад.

Байцы студэнцкага будаўнічага атрада «Нашчадкі» гісторыка-філалагічнага факультэта ўніверсітэта ў час падрыхтоўкі да работы ў трэцім працоўным семестры прынялі сацыялістычны абавязальствы. У іх прадугледжвалася асвоіць 60 тысяч рублёў капіталаўкладанняў, іншымі словамі правесці рэканструкцыю свінарніка ў саўгасе «Запаветы Ільіча» Петрыкаўскага раёна. У гэтых жа абавязальствах прадугледжвалася шырока разгарнуць агітацыйна-прапагандысцкую дзейнасць, прыняць удзел у спецыяльных «Абавязак», «Памяць», «Салдацкае псьмо», узяць шэфства над ветэранамі вайны і працы, чытаць лекцыі для мясцовых жыхароў, даваць канцэртны мастацкай самадзейнасці, выпускаць насценгазету «Нашчадкі», «маланкі», «баявыя лісткі», а таксама дапамагчы працаўнікам вёскі ў ўборцы ўраджаю і нарыхтоўцы кармоў.

Пасля знаёмства з абавязальствамі першая думка, якая прыходзіць — няўжо ўсё гэта яны змогуць выканаць! Праца на будоўлі вельмі нялёгка, і часу пасля яе застаецца не так ужо многа. Але гэта пасля знаёмства з паперай. А пасля размовы з камісарам атрада Таццянай Котавай такая думка ўжо не турбуе. Трэба вельмі добра ведаць гэтых рабят, бацьчы Іх вочы, якія зняюць задарам маладосці, каб зразумець, што ўсё гэта магчыма.

Расказвае Таццяна Котава:

— Рэканструкцыю свінарніка мы правалі на «добра». Так аданіла нашу працу камісія, якая прыязджала з упраўлення «Саюзфірмасла». Мы стараліся. Спачатку з'ездзілі ў калгас імя Жданава Жыткавіцкага раёна, дзе такая работа ў адным са свінарнікаў была зроблена. Гэта нам дапамагло, таму што работа сапраўды прадсталяла нялёгка; трэба было зняць усе драўляныя часткі, пачысціць, потым паставіць металічныя канструкцыі, забетаваць.

Былі ў нас і другія справы, якія пачыналіся ў асноўным увечары, або ў выхадныя дні. Кожная галзіна талы набывала такую насычанасць, што мы пайшлі зрабіць многае. Рыхтавалі выступленні агітграды, праводзілі дыскусіі для мясцовай моладзі. Самымі актыўнымі ў гэтых мерапрыемствах

былі Аляксандр Пермінаў і Віктар Маючый. Віктар да таго ж адзін з лепшых нашых лектараў. Яго гутаркі аб Гомелі, аб гарадскім падполлі ў час Вялікай Айчыннай вайны карысталіся заўсёды вялікай папулярнасцю.

Пазнаёмліся мы з сем'ямі тых, чые родныя аддалі сваё жыццё за Радзіму. У Будаці Якулеўны Коль на франтах загінулі муж і тры сыны. Дзіця Аляксандраўна Сокал страціла бацьку і дзюх сястры. Мы наведвалі жанчын, дапамагалі ім па гаспадарцы.

Наладзілі супрацоўніцтва з моладзю мясцовага саўгаса: арганізавалі агульную добраахвотную народную дружыню, праводзілі спартыўныя спаборніцтвы, адкрылі кансультацыйны пункт. Дарэчы, пра яго хочацца сказаць асобна, таму што пачынанне гэтае дало свой плён. Міхаіл Сокал, які карыстаўся нашымі кансультацыямі, паступіў у Пінскі тэхнікум мяса-малочнай прамысловасці. Многія студэнты-завочнікі прыходзілі да нас за высвятленнем цяжкай і неразумельных пытанняў кантрольных работ. Займаліся ў нас і адстаючыя вучні мясцовай школы.

Асабліва пасябралі мы з падлеткамі, для якіх арганізавалі паўстацыянарны лагер «Спадарожнік». Разам з імі арганізавалі канцэрты, збіра-

лі лекавыя травы, і ва Усесяюзны Дзень фізкультурніка правялі малую Алімпіяду. Весела прайшоў конкурс строя і песні. 25 жніўня, у дзень закрыцця лагера, запалаў вялікі развіталыны касцёр, будаўнікаў падарылі сваім новым сябрам значкі.

Штодня, пасля абеда, праходзілі невялікія палітінфармацыі, якія звычайна праводзілі Леанід Цвыраў і Уладзімір Дзямідовіч. У выхадныя дні яны наладжвалі больш поўныя і падрабязныя агляды за тыдзень.

Наш мастак Аляксандр Пермінаў афармляў насценгазету, «маланкі», «баявыя лісткі». Малюваў ён і сяброўскія шаржы, вышпаванні з днём нараджэння.

Былі ў нас і асаблівыя дні — дні ўдарнай працы. Пачыналіся яны звычайна вельмі ўрачыста. Строем ішлі да месца работ, ускладвалі кветкі да помніка загінулым воінам. Потым праводзілі невялічкі мільнг-праэтэст супраць рашэння ўрада Амерыкі прыступіць да масавай вытворчасці нейтронай бомбы. Зразумела, што ў такія дні мы працавалі па-асабліваму, з камсамольскім запалам. У канцы дня ўдарнай

працы звычайна выходзіла «маланка», дзе называліся імяны лепшых — Рыгора Стрыжэжа, майстра Валерыя Галко, старшын развіталынай камісіі атрада Давуда Ібрагімава, Алы Габеевай, Сяргея Іванова, Міхала Хацяноўча, Леаніда Цвырава.

Дапамог атрад рабочым саўгаса і ў нарыхтоўцы кармоў для грамадскага стаіку: у вольны ад асноўнай работы час мы нарыхтавалі 32 тоны кармоў.

На XXVI з'ездзе КПСС Леанід Ільіч Брэжнеў зазначыў: «Пра нашу моладзь заўсёды хочацца гаварыць дэпла і душэўна. Яна гэтага заслугоўвае. Саветчыкі дзяўчаты і юнакі з захапленнем бяруцца за самыя разнастайныя справы, патрэбныя нашаму грамадству... Наша маладая змена расце высокакаўнай, культурнай, з добрымі пачуццямі новага».

Яркія старонкі ў летапіс слаўных спраў камсамолца ўпісалі байцамі студэнцкіх будаўнічых атрадаў. За п'яць гадоў школы ідэйнай, палітычнай і працоўнай загартоўкі ў СВА прайшло каля 3,8 мільёна чалавек. За гэты час студэнты выканалі аб'ём работ у будаўніцтве і іншых галінах народнай гаспадаркі на 7 мільярдаў рублёў. Упісалі свой радок у гэты летапіс і байцы атрада «Нашчадкі». Справы, якія яны пачынулі ў саўгасе «Запаветы Ільіча», доўга будуць помніца людзям, будучы нагадваць ім пра вясёлых, працавітых юнакоў і дзяўчат з Гомельскага ўніверсітэта.

I. ПАПАРАВА.

ДРУЖНА, ЗАХАПЛЯЛЬНА

«Купалінка» — так назвалі свай сельскагаспадарчы атрад студэнці групы БР-12 гісторыка-філалагічнага факультэта, якія працавалі на ўборцы бульбы ў калгасе «Чырвоны Кастрычнік» Жыткавіцкага раёна. Пачатак быў добры: за першыя два дні работы «купалінак» норма іх выпрацоўкі складала 130 працэнтаў. У наступныя дні яна ўзрастала да 150. Вечарам байцы збіраліся разам, падводзілі вынікі працоўнага дня, рыхтаваліся да канцэртаў мастацкай самадзейнасці, каб выйсці перад калгаснікамі. Члены рэдакцыйнай калегіі выпускалі «баявыя лісткі».

Заяцянны даджы не спынілі работы атрада. Дзяўчаты па-ранейшаму завіхаліся на полі. Сумаваць не было часу: калі работа на кароткі час прыпынялася, чулася вясёлая гаворка, звянілі песні, на тварах святлілі ўсмешкі. Па-сапраўднаму ўдарным стаў дзень працы ў фонд салідарнасці з дзецьмі, моладзю краіны, якія змагаюцца супраць каланіялізму і расізму. Наперадзе былі Наталія Прыпуценка, Святлана Фёдарова, Алена Валчкова, Наталія Грышчанка, Любоў Банчак, Валяціна Прыгодзіч,

Святлана Кацуба і іншыя. Больш за 150 тон клубняў з 24-гектарнай плошчы сабралі байцы атрада за першыя дні ў гаспадарцы і пагрузілі на аўтамашыны 156 тон бульбы.

Важным звяном у рабоце атрада стала шэфская дапамога мясцовай школе. Дзяўчаты зрабілі два стэнды для піянерскага пакоя і аформілі кабінет беларускай мовы і літаратуры. Люба Банчак, Лена Елісеенка, Галя Цясленка і Валя Прыгодзіч сустрэліся з вучнямі і расказалі ім пра наш універсітэт, пра тое, як здавалі ўступныя экзамены і чаму вырашылі стаць філолагамі. У канцы сустрэчы Валя Прыгодзіч прапачыла свае вершы.

Надоўга ў памяці байцоў атрада застаецца сустрэча з ветэранамі Вялікай Айчыннай вайны Адамам Міхайлавічам Шведам, Мікалаем Андрэевічам Сяменчанкам і Максімам Пятровічам Маславым. Цікавымі былі іх расказы пра цяжкія франтавыя дарогі, пра подзвігі сяброў-аднапалчатч. Яны заклікалі студэнтаў, будучых педагогаў, выхоўваць у дзяцей любоў да сацыялістычнай Айчыны, адданасць справе камунізму.

Прама ў полі ў час абедзенага перапынку адбылася сустрэча з вядомай трактарысткай, удавальніцай прыза імя Пашы Ангелінай Надзеяй Рыгораўнай Забеліч. Яна расказала пра сваю прафесію, пра ўдзел у розных спаборніцтвах механізатараў, пра незабытую паездку ў Маскву, дзе ёй уручылі дарогую для яе ўзнагароду.

«На канцэрт мастацкай самадзейнасці, які падрыхтавалі дзяўчаты «Купалінкі», прыйшлі калгаснікі, мясцовая моладзь. Зала вясковага клубу была перапоўнена. Удзельніцам канцэрта пасля кожнага нумара дружна апладыравалі глядзчы. Асабліва спадабаліся ім песні ў выкананні Н. Прыпуценка і Н. Грышчанка. В. Прыгодзіч, якая напісала сама частушкі

на мясцовыя тэмы і выканала іх разам Л. Жарынай. Звінілі песні, гучалі вершы, ставіліся сцэнікі... Праводзіць байцоў атрада прыйшлі многія калгаснікі. Яны запрасілі дзяўчат прыязджаць у іх гаспадарку і на наступны год. На развітанне святлілі ўсмешкі, гучалі песні.

А. СОЛАХАУ, камаўзёр атрада, аспрагне кафедры беларускай мовы.

НА ЗДЫМКАХ: 1. На ўборцы бульбы студэнты працавалі па-ударнаму. 2. Надоўга запам'ятаецца сустрэча з ветэранамі вайны. 3. Хвалюючы было расставанне з сельскімі працаўнікамі. Фота аўтара.

